

**...Pewien człowiek wędrował
ze swoim koniem i psem.**

**Zaskoczyła ich burza i
schronili się pod
ogromnym drzewem,
w które uderzył piorun i
wszyscy zginęli.**

Jednak człowiek ów nie
zorientował się, że opuścił już
ten

świat i podjął na nowo
wędrowkę ze swymi
towarzyszami.

Czasami umarli potrzebują trochę czasu, by
uświadomić sobie nową
sytuację.

...Człowiek, koń i pies wspinali
się mozolnie po zboczu,

byli złani potem i umierali z
pragnienia, bo słońce grzało
niemiłosiernie.

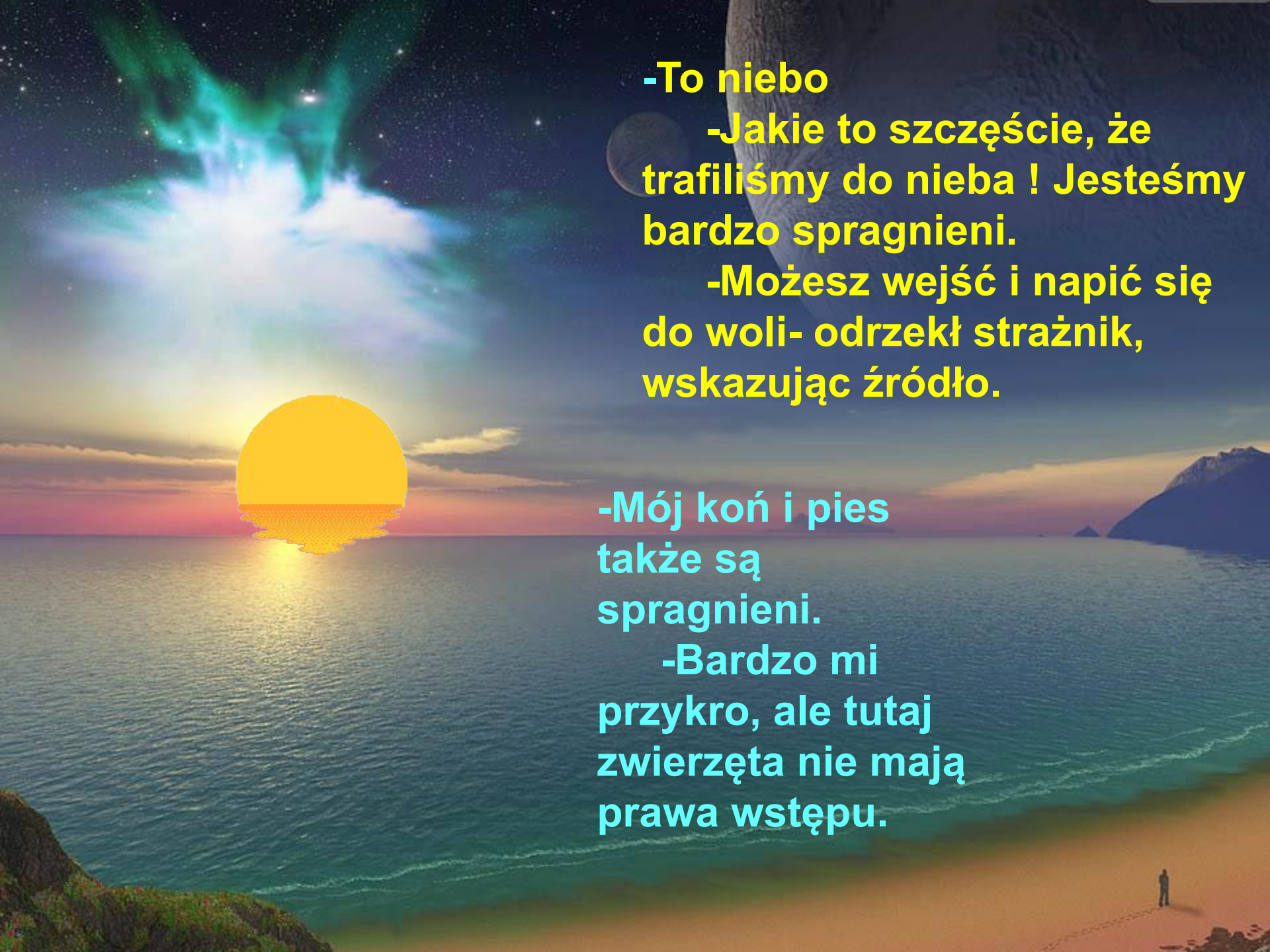

Na zakręcie dostrzegli wspaniałą
bramę całą z marmuru,
prowadzącą - na
wyłożony bryłami złota plac,
gdzie biło źródło krystalicznie
czystej wody.

Wędrowiec zwrócił się do
strażnika pilnującego
wejścia.
-Witaj !
-Witaj, wędrowcze !
-Powiedz mi, cóż to za piękne
miejsce ?

-To niebo

**-Jakie to szczęście, że
trafiliśmy do nieba ! Jesteśmy
bardzo spragnieni.**

**-Możesz wejść i napić się
do woli- odrzekł strażnik,
wskazując źródło.**

**-Mój koń i pies
także są
spragnieni.**

**-Bardzo mi
przykro, ale tutaj
zwierzęta nie mają
prawa wstępu.**

A vibrant, fantastical landscape. The sky is a mix of purple, blue, and orange, suggesting a sunset or sunrise. In the foreground, there are lush green plants with bright pink and orange flowers. A large, gnarled tree trunk is visible on the right side. In the middle ground, a sandy beach leads to a body of water with white-capped waves crashing against a large rock. To the left, a waterfall cascades down a rocky cliff. In the background, there are jagged, mountain-like peaks under the colorful sky.

Wędrowcowi bardzo chciało się pić, ale nie zamierzał opuszczać w biedzie swoich przyjaciół.

Z żalem podziękował strażnikowi i ruszyli w dalszą drogę.

**Wspinali się jeszcze bardzo długo i
całkowicie już wyczerpani
dotarli do starych, zniszczonych
wrót prowadzących ku polnej
drodze wysadzonej drzewami.**

**W cieniu nieopodal
leżał człowiek z głową
przykrytą kapeluszem.**

**Witaj- odezwał się
wędrowiec.**

**Wyrwany ze snu mężczyzna
skinął tylko głową.**

**-Umieramy z
pragnienia, ja, mój koń
i mój pies.**

**Pośród tych skał
znajdziecie źródło. Możecie
tam pić do woli.**

**Kiedy już wszyscy
ugasili pragnienie,
wędrowiec
podziękował
nieznajomemu.**

**-Wracajcie tu kiedy tylko
przyjdzie wam na to ochota.**

**Powiedz mi, jak nazywa się to
miejsce.**

-Niebo.

**-Niebo ? Przecież strażnik
marmurowej bramy powiedział,
że niebo jest tam !**

**-Tam nie było nieba,
tylko piekło.**

**Wędrowiec poczuł
się zbity z tropu.**

**-Nic z tego nie
rozumiem. Jak mogą
piekło nazywać niebem ?**

**Pewnie niejeden
człowiek dał się
oszukać !**

**-Tak naprawdę to oddają nam
przysługę,
bo tam zostają wszyscy, którzy są
zdolni porzucić w
biedzie swoich przyjaciół...**

